

Joan Montanyès Monti i Marco Rossi ajuden Pipo Sosman a vestir-se durant una funció del Circ Italiano a la plaça Monumental de Barcelona. Foto © Manel Sala Ulls

darrere les cortines, el fet que l'actor Fulgenci Mestres sigui el carablanca del prestigiós circ alemany Roncalli des de fa cinc temporades i l'eclosió de Blai Mateu.

Com no podia ser d'una altra manera, l'Ateneu Popular de 9 Barris ha continuat sent aquesta dècada un referent per al circ amb els Combinats de Circ, els Circs d'Hivern, la programació

El Circo Italiano, de la família Rossi, s'instal·la a Catalunya i forma part ja del paisatge circense amb una important pedrera d'artistes

estable, les exposicions i també tot allò que fa referència al circ social. Els Circs d'Hivern han aconseguit durant aquesta dècada trencar les fronteres de l'Ateneu, i tot i algun fracàs com *Click* hi ha hagut bons espectacles com *La plaça dels prodigis*, *Limbus*, *Circus Klezmer* o *Circumstàncies*. El festival de Pallassos de Cornellà. Memorial Charlie Rivel ha donat tardes de glòria amb la ja desapareguda gala Euroclowns, i l'escola Rogelio Rivel ha donat passes endavant. D'aquest centre han acabat els estudis els últims 10 anys artistes que ara són el present del circ català, com Martí Soler, de Daraomai -tercera promoció-, Pau Portabella i Marta Torrents, de Fet a Mà -quarta promoció- o Manel Rosés d'Els Balagans -setena promoció.

L'humor fet per dones, molt reivindicat, també ha avançat amb Pepa Plana o Alba Sarraute. El Cric ha tornat a la carretera (2002) després de la seva heroica etapa del 1980 i ha estat permanentment un revulsiu del circ, tot i que tampoc no han faltat les diferències amb el sector i finalment Tortell Poltrona se n'ha distanciat fins quedar-ne quasi al marge. La idea de l'artista de tirar endavant un circ estable a Barcelona i de prioritzar els espais d'exhibició va topar amb l'APCC, més partidària de la creació. La presentació el 2007 d'un manifest apadrinat per l'artista a favor de recuperar el Circ Olympia

no va comptar amb els suports necessaris. Poltrona, que ha aconseguit fer rendible el Circ Cric, ha creat durant aquesta anys excel·lents espectacles i bones iniciatives i el Cric ha estat un planter per al circ català.

Aquesta dècada també és important perquè el Circo Italiano, de la família Rossi, s'ha instal·lat des del 2008 a Catalunya i forma part ja

El Circ Cric aconsegueix ser viable en la nova etapa que arrenca el 2002 i el Circ Raluy torna a fer gires per Catalunya

del paisatge circense català amb una pedrera d'artistes que han crescut a Catalunya. Un punt i a part mereix el Circ Raluy, que en una línia clarament ascendent ha tornat a Catalunya per fer gira durant tot l'any. El Raluy està aconseguint formar joves artistes de gran talent, com Niedziella Raluy.

El projecte Zirkòlika, nascut l'any 2004 de la mà de l'editor valencià Vicent Llorca, s'ha anat consolidant fins a convertir-se en un motor per a la difusió del circ. Però de la mateixa manera que el 2004 representa un punt d'inflexió en positiu, aquest mateix any també comença un pol negatiu que encara dura. El dia 2 d'octubre, quasi en paral·lel a la constitució de l'APCC, el circ Mundial penja a les seves taquilles un cartell on assenyalava que, per "ordre governativa", no pot presentar els números de feres i elefants que ha anunciat als quatre vents. Per primera vegada es prohibeix a Barcelona un número d'animals. La història fa un tomb. A partir d'aquest moment, els conflictes amb els circs són una constant i el mateix Ajuntament de Barcelona, que aprova l'ordenança de tinença d'animals el 2003 sense cap diàleg amb els circs, incompleix dues vegades la seva pròpia normativa. Després són els circs Raluy, l'Universal i el faquir Kirman (Joan Miret) els qui topen amb un Ajuntament inflexible. El sector, tot i alguna declaració pública crítica amb l'ordenança, es mostra dividit i opta per fugir de polèmiques. Només el Circ Universal (2009) qüestiona obertament una normativa que discrimina el circ i que s'aprova amb el regidor Jordi Portabella (ERC) com a principal abanderat i amb Ferran Mascarell, en la seva època vinculat al PSC, com a regidor de Cultura.

Trapezi va representar en els seus inicis estat un revulsiu i una finestra privilegiada des d'on s'ha pogut veure molt bones propostes de nou circ

Un altre dels punts negres de la dècada ha estat el desallotjament de La Makabra (2006) al Poblenou de Barcelona, espai d'entrenament de molts artistes de circ. El cop va ser duríssim i molts artistes es van quedar al carrer sense cap lloc on assajar després que 100 policies van buidar el local ocupat. Afortunadament, la creu de La Makabra ha tingut el seu revers amb la inauguració de La Central del Circ (2008) al Fòrum de Barcelona, ara un símbol del sector i d'un període expansiu del circ.

